

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

2. Expenduntur interdicta personalia generalia ipso iure lata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

Etis, vt ex communi sententia notarunt Suar. *disp. 37. sect. 2. n. 3.* & Sayr. *lib. 5. de usuris, cap. 12. n. 24.* Coninch. *disp. 17. dub. 1. in fine.* Bonact. *3. de censur. disp. 4. q. 3. p. 2. in fine, n. 8.* Filliuc. *tract. 18. c. 6. n. 128.*

§. II.

Expediuntur interdicta personalia generalia ipso iure lata.

- 1 Primum interdictum personale generale incurritur ob concessionem habitationis manifestis usurariis alienigenis.
- 2 Secundum ob concessionem, vel extensionem reprasialium in clericis, ipsorumque bona.
- 3 Tertium ob resistenciam statutis à Summo Pontifice circa diuisionem Episcopatus Tolosani.
- 4 Quartum ob violationem constitutionis Ioannis XXII. circa fructus vacantium beneficiorum.
- 5 Quintum ob appellacionem à mandatis, & ordinationibus Summi Pontificis ad futurum generale Concilium.
- 6 Sextum ob concessionem dimissoriarum ad ordines vacante Sede.
- 7 Vltimum ob imponentes, vel exigentes decimas, aliaue tributa ab Ecclesiasticis personis.
- 8 Debet communitati interdicta delictum constare, vt prædicta censuris afficiantur.

1 Primum interdictum personale generale deduci potest ex *c. 1. de usuris in 6. vbi vniuersitates, collegia, aliaue communitates Ecclesiasticæ habitationem manifestis usurariis alienigenis in suis terris concedentia, interdicto absoluto supponuntur.* Episcopi vero, & alij superiores suspenduntur, inferiores vero excommunicatione ligantur. Communitas vero quæ interdicto supponitur Ecclesiastica esse debet, nam laica alijs pœnis arbitrio Episcoporum compellenda est, vt cauetur in dicto Textu. & notauit Bonact. *3. de censur. disp. 4. q. 1. p. 16.*

2 Secundum est aduersus communitates extendentes, vel concedentes reprasialia in clericis, ipsorumque bona, nisi intra mensem reuocauerint, singulares personæ pœna excommunicationis afficiuntur, vt constat ex *cap. unico de iniurijs lib. 6.* & notant omnes. Hos Textus *superius* explicuimus, cum de excommunicatione egimus.

3 Tertium fertur interdictum contra vniuersitates, quæ ex certa scientia præsumperint resistere statutis à Summo Pontifice circa diuisionem Episcopatus Tolosani, & habetur in *Extravaag. Saluator de Præbendis inter communes,* apponiturque ibi excommunicatio circa particulares personas, suspensio aduersus Capitula, Collegia, & Conuentus, sicuti suis locis explicuimus.

4 Quartum generale personale interdictum continetur in *Extravaag. vnica. Ne Sede vacante, vbi Capitulum, Collegium, vel vniuersitas non obseruans constitutionem Ioannis XXII. circa fructus vacantium beneficiorum, interdicatur absolute.* Idem habetur in *Extravaag. suscepti regimini.* Episcopi suspenduntur à Pontificalibus, & ingressu Ecclesiæ, singulares personæ excommunicantur, vt suis locis explicatum est.

5 Quintum habetur in *Bulla cœna Domini, clausula secunda,* nam ibi interdicuntur absolute vniuersitates, Collegia, & Capitula seu conuentus appellantes à mandatis, & ordinationibus Summi Pontificis ad futurum generale Concilium. Itaque interdicuntur ij quorum fauore fuerit appellatum. Sed de hoc textu satis diximus, cum hanc Bullæ clausulam explicuimus.

6 Sextum continetur in *Conc. Trident. sess. 7. cap. 10. de reformat. aduersus Capitula Ecclesiarum, quæ infra annum Sedis vacantis dimissorias ad Ordines alicui concedunt, qui beneficij Ecclesiastici recepti, vel recipendi actus non fuerit.* Quod qua ratione debeat intelligi, *superius*, cum de suspensione habitus est sermo, exposuimus.

7 Vltimo referri solet interdictum latum in *capit. clericis de immunit. Ecclesiar. lib. 6.* aduersus vniuersitates imponentes, vel exigentes taleas, decimas aliaue tributa ab Ecclesiasticis personis. Sed hæc constitutio reuocata est à Clemente V. in *Clement. vn. de immunit. Ecclesiar. sicuti alijs relatis* notarunt Sayr. *lib. 5. cap. 12. num. 13.* Suar. *disp. ar. 37. sect. 1. num. 16.* Bonact. *disp. 4. q. 1. p. 3.* In ea vero Clement. sub pœna excommunicationis præcipitur in huiusmodi exactioibus seruati præscripta in *cap. non minus. & cap. aduersus, de immunit. Ecclesiarum, sicuti superius* explicuimus.

8 Pro his interdictis aduerte eo ipso quod communitati constitit delictum esse commissum cui interdictum annexum est, absque vlla alia sententia, se reputare debet interdicto ligatam, quia personis interdictis, vel excommunicatis, seu suspensis nullus fauor in *Extravaag. Ad euandam scandalosa*

cius est. Sicuti aduertit Suar. *d. disp. 37. sect. 2. num. 5.* Ex eo autem quod vni, vel alteri delictum constet, nullus ligatur interdicto, neque etiam illi qui causam interdicti dederunt, quia hi non ligantur, quouisque communitas ligetur, quæ ligari non potest, nisi delicti plenam, & perfectam noticiam habeat. Sicuti aduertit Suar. *supra, num. 4.* Filliuc. *tract. 18. capite 6. num. 130.*

§. III.

Referuntur interdicta personalia specialia.

- 1 Primum est de eo qui causam interdicti locali, vel generalis dedit.
- 2 Secundum contrahitur à iudicibus non seruantibus constitutionem Cap. cum medicinalis, de sentent. excommunic. in 6. in ferendis censuris.
- 3 Tertio interdicuntur recipientes aliquam dignitatem de manu laici.
- 4 Quarto Episcopi, & Superiores usurpantes bona Ecclesiarum, vel beneficiorum vacantium.
- 5 Quinto celebrantes, vel facientes celebrari diuina in ciuitatibus, castris, seu locis alijs interdictis ab Ordinarijs.
- 6 Sexto Episcopi, & Superiores Prælati, recipientes ab Ecclesijs quam visitant munera, & alia quæ sibi non debentur.
- 7 Septimo Ordinarij conferentes beneficia eorum qui pro suis negotijs ad Romanam curiam profecti sunt.
- 8 Octauo Episcopi & Superiores qui aliqua bona beneficiorum vacantium usurpant.
- 9 Nono alienantes Ecclesia bona contra Extravaag. Ambrosiana.
- 10 Decimo Prælati edentes glossas, seu comment. in Trident.
- 11 Vndecimo Metropolitanus qui intra tres menses Suffraganeos Episcopos absque rationabili causa absente, denunciare Pontifici omittit.
- 12 Duodecimo simoniacos ordinantes.
- 13 Tertio decimo recipientes beneficia in confidentiam.
- 14 Decimo quarto Præbiteri, Diaconi, & Subdiaconi in crimine fornicationis perseverantes.
- 15 Denique ij qui elemosinas anticipatas pro Missis dicendis accipiunt. Et quid in hac parte statuerit sacra Congregatio latè expenditur.

Primum speciale interdictum colligit communis sententia, vt videti potest apud Sayrum *lib. 5. de usuris, capite 12. num. 11.* Suar. *disp. 37. sect. 1. num. 15.* Nauart. *cap. 27. num. 169.* Filliucium *tract. 18. cap. 6. num. 144.* Bonact. *3. de censur. disp. 4. q. 1. p. 1.* ex Textu in *cap. si sententia de sentent. excommunicat. lib. 6.* decidente eum qui causam dedit interdicti locali, vel generali personali, specialiter manere interdictum, neque posse vllibi diuina participare.

Secundum interdictum habetur in *cap. cum medicinalis, de sentent. excommunicat. in 6.* aduersus quoscuque Iudices, qui in ferendis sententijs excommunicationis, suspensionis, & interdicti non seruant formam ibi præscriptam, quæ est profere sententiam in scriptis, & in ea exprimere causam, ob quam fertur, & exemplum scripturæ tradere excommunicatione intra mensem, si ab eo postulatam fuerit. Hi ergo Iudices delinquentes ab ingressu Ecclesiæ, & diuinis officijs per mensem suspenduntur. Vnde non solum in Ecclesia, sed extra videtur priuari ab audicione diuinorum, alijs suspensioe illa verba: *A diuinis officijs,* siquidem ex interdicto ab ingressu Ecclesiæ priuatur interdictus officijs diuinis in Ecclesia assistere, tamen alijs non improbabiler videtur illa verba *Ab officijs diuinis,* causa maioris claritatis apposita esse, idcircoque solum ab officijs diuinis intra Ecclesiam hoc interdictum priuari. Sicuti indicat Suar. *disp. 37. sect. 1. num. 1.* Hæc censura non extenditur ad Episcopos, quia de illis non est facta mentio. Neque Prælatos regulares pleiurque comprehendit, quia priuilegio, consuetudine recepta solent verbo tenus has censuras in suos subditos profere, vt notauit Henric. *lib. 13. cap. 43. num. 5.* Sayr. *lib. 5. cap. 12. numero 17.* Huic censuræ annexa est quæ fertur in *cap. sacro de sentent. excommunicat. aduersus quemcuque Iudicem præsumptenter ferre sententiam excommunicationis non præmissa competente monitione, & personis presentibus idoneis per quas possit monitio probari, interdicatur huic iudici per mentem ingressu Ecclesiæ.*

Tertio interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ qui Episcopatum, Abbatiam, aliamue dignitatem Ecclesiasticam de manu laici receperint, eidemque censuræ laicos subicitur. Sicuti habetur in *cap. si quis diuiceps, 16. q. 7.* Requiritur autem vt receptio sit completa, & perfecta, quæ non intelligitur esse, nisi illius dignitatis possessio capta fuerit. Sicuti tradit Suar. *disp. 37. sect. 1. num. 9.* Filliuc. *tract. 18. num. 145.* Alit. *disp. 17. cap. 10.*